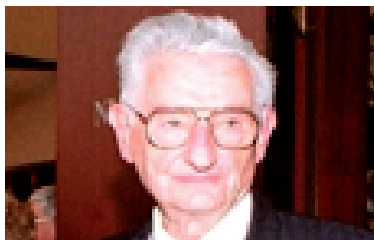

In memoriam
LUJO MARGETIĆ
(1920. - 2010.)

Znameniti akademik HAZU, profesor emeritus Pravnoga fakulteta u Rijeci i mar-ni istraživač hrvatske pravne povijesti Lujko Margetić nedavno nas je napustio. Brojne generacije njegovih studenta i kolega sa žaljenjem su 17. svibnja ove godi-ne saznali vijest da je njihov profesor i mnogima od njih uzor – nestor hrvatske pravne historiografije – nakon duge bolesti preminuo u 90. godini života.

Iako svi pamtimo profesora Margetića kao osobu znanstvena karijera koje je bila vezana uz grad Rijeku, on je svoj životni put započeo u Donjoj Stubici 18. stude-noga 1920. godine. Nakon završene Klasične gimnazije u Zagrebu upisuje Pravni fakultet koji uspješno okončava 1945. godine. Njegovo stremljenje znanosti i neu-moran znanstveni elan mogao se već tada predvidjeti jer Lujko Margetić već iduće 1946. godine stječe doktorat.

Međutim, životni put nakon doktorata nije ga odveo u znanost nego u državnu službu u Ministarstvu industrije Narodne Republike Hrvatske. Tek 1948. godine seli u Rijeku gdje prvo radi u riječkoj općini kao službenik, a potom 1956. godine prelazi u „Elektroprimorje” u kojemu će se zadržati sve do 1976. godine. Imajući tako u vidu da je preko polovice svoga radnog staža odradio izvan sustava znano-sti, doprinos Lujke Margetića našoj pravnoj (posebice srednjovjekovnoj) povijesti biva još i veći jer je ovaj neumorni pregalac ostavio iza sebe preko 400 znanstve-nih radova i 50-ak znanstvenih knjiga – opus kakav se može samo poželjeti.

Još dok je radio u „Elektroprimorju” 1975. godine, Margetić kao docent počinje predavati kolegij Rimskoga prava na Pravnome fakultetu u Rijeci, a već iduće godine postaje nositelj toga kolegija kao i još dva nova - Opće povijesti države i prava te Povijesti države i prava naroda Jugoslavije. Marljivi trud Lujke Margetića isplatio se jer iduće godine stječe i status izvanrednoga profesora, a 1980. godine postaje i redoviti profesor toga fakulteta. Radeći s generacijama studenata čitavo to vrijeme Margetić se neumorno bavio i znanstvenim istraživanjima naše pravne povijesti. Njegova izdanja srednjovjekovnih statuta primorskih i istarskih gradova

te Vinodolskoga zakonika kao i brojni radovi ne samo iz pravne povijesti nego i iz drugih grana humanističkoga polja znanosti svima su nama lijep obrazac kako se samo predanim radom i neprekidnim proširivanjem vlastitih spoznaja treba graditi povijesna znanost. Također se nikako ne smije zaboraviti kako je Margetić bio jedini hrvatski pravni povjesničar koji se bavio starim grčkim pravom. Trećina njegovih radova odnosi se na pravnu povijest staroga vijeka (grčkoga, rimskoga i bizantskoga prava), a dvije trećine na hrvatsku srednjovjekovnu pravnu povijest, koja predstavlja temeljno žarište Margetićeva znanstvenog interesa. No, znalci će cijeniti i njegov doprinos pomoćnim povijesnim znanostima posebice diplomaciji, genealogiji i kronologiji.

I nakon odlaska u mirovinu 1989. godine marljivi Lujo nije mirovao – objavljivao je, recenzirao i pomagao svojim kolegama gotovo sve do samoga kraja. Zbog takvoga predanog rada Sveučilište u Rijeci godine 1995. dodijelilo mu je počasnu titulu profesora emeritusa, a da je njegov trud bio prepoznat i izvan Primorja svjedoči da je 1991. godine postao punopravni član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Čitav taj opsežan znanstveni opus okrunila je 1998. godine i Državna nagrada za životno djelo.

Dragi profesore, hvala Vam.

Uredništvo Povijesnih priloga
Gordan Ravančić